Samling af Afgørelser

RETTEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM (Første Afdeling)

23. november 2010 *

»Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — ikke opført på reservelisten — afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i udvælgelseskomitéerne«

I sag F-50/08,

angående et annullationssøgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og 152 EA,

Gábor Bartha, Bruxelles (Belgien) ved advokat P. Homoki,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved J. Currall, V. Bottka og A. Sipos, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

PERSONALERETTEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne H. Kreppel (refererende dommer) og H. Tagaras,

justitssekretær: W. Hakenberg,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 19. maj 2008 har Gábor Bartha i det væsentlige nedlagt påstand dels om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/56/06 trufne afgørelse, hvorved han blev underrettet om, at han ikke havde bestået den pågældende udvælgelsesprøve, dels om, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at erstatte det tab, som han led som følge af denne afgørelse.

* Processprog: ungarsk.

Retsforskrifter

2 Artikel 3 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) bestemmer:

»Udvælgelseskomitéen består af en formand, der udpeges af ansættelsesmyndigheden, og af medlemmer, hvoraf et lige stort antal udpeges af ansættelsesmyndigheden og af Personaleudvalget.

Drejer det sig om en almindelig udvælgelsesprøve, der er fælles for to eller flere institutioner, består udvælgelseskomitéen af en formand, der er udnævnt af den i vedtægtens artikel 2, stk. 2, nævnte ansættelsesmyndighed, af medlemmer, der på forslag af institutionerne er udpeget af den i vedtægtens artikel 2, stk. 2, nævnte ansættelsesmyndighed, og af medlemmer, der er udpeget efter fælles aftale mellem institutionernes personaleudvalg på paritetisk grundlag.

Udvælgelseskomitéen kan til bestemte prøver tilkalde en eller flere rådgivende [bisiddere].

De blandt tjenestemændene udvalgte medlemmer af udvælgelseskomitéen skal mindst tilhøre samme ansættelsesgruppe og lønklasse som den stilling, der skal besættes.

Hvis udvælgelseskomitéen består af mere end fire medlemmer, skal hvert køn mindst være repræsenteret med to medlemmer.«

Sagens faktiske omstændigheder

3 Den 25. juli 2006 offentliggjorde Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/56/06 med henblik på oprettelse af en reserveliste for fuldmægtige i lønklasse AD 5 med ungarsk statsborgerskab (EUT C 172 A, s. 3, herefter »meddelelsen om udvælgelsesprøven«).

4 Denne udvælgelsesprøve omfattede fire områder: »Offentlig administration/human ressource«, »Jura«, »Økonomi« og »Mikroøkonomi/business administration«.

5 Antallet af bestående ansøgere blev på området for »Jura« fastsat til ti.

6 Sagsøgeren indgav ansøgning til udvælgelsesprøve EPSO/AD/56/06 og valgte herved området »Jura«.

7 Efter at have bestået de adgangsprøver, der blev afholdt med henblik på at foretage en indledende udvælgelse af ansøgerne, aflagde sagsøgeren de tre skriftlige prøver, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og dernæst den mundtlige, som var forbeholdt ansøgere, der blev udvalgt efter de skriftlige prøver.

8 Ved skrivelse af 19. november 2007 meddelte formanden for udvælgelseskomitéen sagsøgeren, at han ikke kunne opføres på reservelisten, idet det samlede antal point, som den berørte fik for alle de skriftlige prøver og den mundtlige prøve, var lavere end det antal, der blev opnået af de ti, der bestod udvælgelsesprøven (inden for kategorien »Jura«).

9 Ved skrivelse af 22. november 2007 anmodede sagsøgeren om en fornyet vurdering af afgørelsen om ikke at optage ham på reservelisten for udvælgelsesprøven.

10 Da sagsøgeren ikke modtog de udbedte dokumenter og oplysninger, gentog sagsøgeren sin anmodning ved en e-mail til EPSO den 10. december 2007.

11 Den 20. december 2007 fremsendte EPSO til sagsøgeren en kopi af hans skriftlige prøver b) og c) samt en kopi af bedømmelserne af disse prøver.

12 Ved skrivelse af 7. januar 2008 fuldstændiggjorde sagsøgeren på grundlag af de dokumenter, som EPSO havde sendt ham, de klagepunkter, der var anført i anmodningen om en fornyet vurdering.

13 Ved afgørelse af 23. januar 2008 afviste formanden for udvælgelseskomitéen anmodningen om en fornyet vurdering.

14 Sagsøgeren anfægtede ved e-mail til EPSO af 25. januar 2008 indholdet af afgørelsen af 23. januar 2008.

15 Ved afgørelse af 31. marts 2008 stadfæstede formanden for udvælgelseskomitéen afslaget på at optage sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven.

Retsforhandlinger og parternes påstande

16 Stævningen blev indgivet den 19. maj 2008.

17 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelsen af 19. november 2007 annulleres.

— Afgørelsen af 23. januar 2008 annulleres.

— Afgørelsen af 31. marts 2008 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som er en følge af, at de ovennævnte afgørelser er retsstridige.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

18 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøger tilpligtes at betale sagens omkostninger

19 I et dokument med overskriften »Ændring af påstanden«, som Retten anså for en replik, nedlagde sagsøgeren endvidere følgende påstande:

— Kommissionen tilpligtes at betale 924 EUR i erstatning for økonomisk skade for hver dag, der forløber i perioden mellem den 31. marts 2008 og indtil afsigelsen af denne dom.

— Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 10 000 EUR i godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

— EPSO pålægges at træffe en ny afgørelse, der træder i stedet for afgørelsen af 19. november 2007.

20 I sin duplik nedlagde Kommissionen på ny følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøger tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Personaleretten besluttede med sagsøgernes samtykke at træffe afgørelse uden afholdelse af retsmøde i henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 2.

Retlige bemærkninger

A – *Annullationspåstanden*

Indledende bemærkninger om genstanden for annullationspåstanden

22 Det bemærkes, at ifølge retspraksis er det, når en ansøger ved en udvælgelsesprøve anmoder om fornyet behandling af en afgørelse, som udvælgelseskomitéen har truffet, den afgørelse, komitéen har truffet efter den fornyede behandling af ansøgerens situation, der er den bebyrdende afgørelse (Rettens i Første Instans' dom af 13.12.2006, sag T-173/05, Heus mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-2, s. 329 og Sml. Pers. II-A-2, s. 1695, præmis 19). Afgørelsen af 23. januar 2008, som blev truffet i forlængelse af sagsøgerens anmodning om fornyet behandling af 22. november 2007, trådte således i stedet for komitéens oprindelige afgørelse af 19. november 2007 og udgør derfor den bebyrdende afgørelse (herefter »den omtvistede afgørelse«).

23 Det fremgår endvidere af sagens akter, at sagsøgeren efter at have modtaget afgørelsen den 25. januar 2008 sendte EPSO – som i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke kun var adressat for anmodningerne om fornyet behandling, men ligeledes for klager indgivet af ansøgerne på grundlag af vedtægtens artikel 90, stk. 2 – en e-mail, hvori han anfægtede berettigelsen af denne afgørelse og navnlig påpegede, at denne var blevet truffet i strid med visse regler, der gælder for udvælgelseskomitéens arbejde. Henset til denne e-mails genstand samt til den omstændighed, at EPSO's valg om at videresende denne e-mail til formanden for udvælgelseskomitéen med henblik på dennes besvarelse deraf ingen betydning har for, hvorledes Retten skal kvalificere den pågældende skrivelse, idet denne skal anses for en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og hvilken klage udtrykkeligt blev afslået ved afgørelse af 31. marts 2008. Det er imidlertid blevet fastslået, at annullationspåstanden, der formelt er rettet mod et afslag på en klage, i tilfælde hvor dette afslag er uden selvstændigt indhold, har den virkning retligt at få prøvet den akt, der indeholder det klagepunkt, som har været genstand for klagen (jf. i denne retning Domstolens dom af 17.1.1989, sag 293/87, Vainker mod Parlamentet, Sml. s. 23, præmis 8, jf. ligeledes Rettens dom af 9.7.2009, sag F-104/07, Sml. Pers. I-A-1, s. 259 og II-A-1, s. 1399, præmis 31). Da afgørelsen af 31. marts 2008 var uden selvstændigt indhold, er det på denne baggrund også ufornødent at træffe afgørelse vedrørende påstanden om annullation af den pågældende afgørelse.

Påstanden om annullation af den omtvistede afgørelse

Formaliteten

24 Kommissionen har anført, at den omtvistede afgørelse skulle have været påklaget inden for en frist på tre måneder og ti dage regnet fra meddelelsen om den pågældende afgørelse, dvs. senest den 3. maj 2008. Stævningen blev imidlertid først indgivet den 19. maj 2008. Den skal således efter Kommissionens opfattelse afvises fra realitetsbehandling.

25 I den forbindelse er retsmidlet over for en udvælgelseskomités afgørelse ifølge fast retspraksis normalt et direkte sagsanlæg ved Unionens retsinstanser. Hvis den berørte imidlertid, som sagsøgeren i nærværende sag, vælger at rette henvendelse til administrationen forudgående ved en administrativ klage, afhænger spørgsmålet, om et søgsmål, der indbringes efterfølgende, kan antages til

realitetsbehandling af, at den berørte har iagttaget af samtlige formkrav, der er knyttet til den forudgående klage (Retten i Første Instans' kendelse af 25.11.2005, sag T-41/04, Pérez-Diaz mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 373 og II, s. 1697, præmis 32).

26 I det foreliggende tilfælde var sagsøgeren, idet han valgte at indgive en klage over den omtvistede afgørelse, i henhold til bestemmelserne i vedtægtens artikel 90, stk. 2, forpligtet til at indgive denne inden for en frist på tre måneder regnet fra meddelelsen af den pågældende afgørelse. Det fremgår imidlertid af sagens dokumenter, at den berørte iagttog en sådan forskrift, eftersom hans klage indgik til EPSO allerede den 25. januar 2008, dvs. to dage efter den omtvistede afgørelse blev meddelt den 23. januar.

27 Mens appeller i henhold til vedtægtens artikel 91, stk. 3, skal iværksættes inden for en frist på tre måneder regnet fra datoen for meddelelsen af den afgørelse, der træffes efter klagen, hvilken frist blev forlænget under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage i henhold til procesreglementets artikel 100, stk. 3, er det ubestridt, at sagsøgeren den 19. maj 2008, dvs. inden for fristen på tre måneder og ti dage, indbragte denne sag for Retten. På denne baggrund kan Kommissionen ikke med føje påberåbe sig, at sagen er anlagt for sent.

Om realiteten

28 Til støtte for sine påstande fremsatte sagsøgeren oprindeligt seks anbringender, for det første om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, for det andet om tilsidesættelse af kravet om en retfærdig rettergang, for det tredje om tilsidesættelse af principperne for vurderingen, for det fjerde om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 90, stk. 2, for det femte om, at der foreligger magtmisbrug og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og for det sjette om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

29 Sagsøgeren meddelte imidlertid Retten i sin replik, at han frafaldt anbringendet om tilsidesættelse af kravet om en retfærdig rettergang, om tilsidesættelse af principperne for vurderingen samt om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

30 Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten skal gøres til genstand for en prøvelse.

Parternes argumenter

31 Sagsøgeren har bemærket, at det følger af ordlyden af artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, at »[h]vis udvælgelseskomitéen består af mere end fire medlemmer, skal hvert køn mindst være repræsenteret med to medlemmer«. Ifølge sagsøgeren blev denne bestemmelse tilsidesat i det foreliggende tilfælde, for så vidt som udvælgelseskomitéen, der bestod af mere end fire medlemmer, kun omfattede et medlem af hunkøn ved sagsøgerens mundtlige prøve.

32 Som svar hertil har Kommissionen, efter at have nedlagt påstand om, at anbringendet ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det ikke blev fremsat under den administrative procedure, for fuldstændighedens skyld gjort gældende, at artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten ikke fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde, idet udvælgelseskomitéen kun bestod af fire medlemmer og fire suppleanter. Selv om udvælgelseskomitéen var forpligtet til at iagttage denne bestemmelse, har Kommissionen under alle omstændigheder gjort gældende, at artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, som ikke sondrer mellem medlemmer og suppleanter, blev iagttaget, idet udvælgelseskomitéen omfattede to medlemmer af hunkøn.

33 Sagsøgeren har for så vidt angår spørgsmålet, om anbringendet kan antages til realitetsbehandling, svaret, at reglen om overensstemmelse mellem klagen og søgsmålet ikke finder anvendelse på området for udvælgelsesprøver, og at ligestillingsreglen for udvælgelseskomitéen er en ufravigelig procesforudsætning, der kan påberåbes første gang for en retsinstans. Vedrørende realiteten har den berørte gjort gældende, at der ved undersøgelsen af, om kravet i artikel 3, stk. 5, i bilag III, hvis formål er at hindre enhver forskelsbehandling, er opfyldt, udelukkende skal tages hensyn til medlemmer eller i det mindste til dem, der er til stede ved den mundtlige prøve.

Rettens bemærkninger

Spørgsmålet om, hvorvidt anbringendet kan antages til realitetsbehandling.

34 Som Retten fastslog i dommen af 1. juli 2010, Mandt mod Parlamentet (sag F-45/07, præmis 119 og 120) er reglen om overensstemmelse mellem klage og søgsmål kun tilsidesat, såfremt søgsmålet ændrer genstanden for og årsagen til klagen, idet begrebet »årsagen« til klagen skal fortolkes vidt. Efter en sådan fortolkning skal der for så vidt angår påstande om annullation ved »tvistens årsag« forstås sagsøgerens anfægtelse af den pågældende forvaltningsakts indre lovlighed eller, alternativt, anfægtelse af dens ydre lovlighed. Med forbehold af eventuelle ulovlighedsindsigelser og ufravigelige procesforudsætninger vil der følgelig normalt kun kunne være tale om ændringer af tvistens årsag og dermed tilsidesættelse af reglen om overensstemmelse mellem klage og søgsmål, såfremt sagsøgeren, idet han i klagen kun kritiserer den formelle gyldighed af den for ham bebyrdende forvaltningsakt, herunder de proceduremæssige aspekter, i stævningen fremsætter materielle anbringender, eller i den modsatte situation, hvor sagsøgeren efter kun i sin klage at have bestridt det materielle indhold af den for ham bebyrdende forvaltningsakt indgiver en stævning, der indeholder anbringender vedrørende aktens formelle gyldighed.

35 Selv om det i det foreliggende tilfælde er korrekt, at anbringendet om tilsidesættelse af artikel 3, stykke 5, i bilag III til vedtægten ikke, end ikke stiltiende, fremgår af klagen, anfægtede sagsøgeren ikke desto mindre den omtvistede afgørelses ydre lovlighed ved bl.a. at gøre gældende, at hans kopi af den skriftlige prøve c) ikke blev rettet af en ungarsk-talende bedømmer, hvilket efter hans opfattelse må medføre, at hele proceduren er ulovlig, og at den omtvistede afgørelse var utilstrækkeligt begrundet på baggrund af bemærkningerne i skrivelserne af 22. november 2007 og 7. januar 2008. På denne baggrund kan det ovennævnte anbringende, der henhører under samme retlige årsag som visse anbringender i klagen, antages til realitetsbehandling.

Anbringendets berettigelse

36 Det skal først undersøges, om den udvælgelseskomité, som bedømte sagsøgerens præstationer, bestod af »mere end fire medlemmer« som omhandlet i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten for at fastslå, om udvælgelseskomitéen i det foreliggende tilfælde var forpligtet til at overholde de pågældende bestemmelser.

37 I den forbindelse skal udtrykket »medlemmer [af udvælgelseskomitéen]« i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, henset til dets generelle karakter, forstås således, at det omfatter samtlige medlemmer af udvælgelseseskomitéen, formanden inklusive, og ikke de enkelte medlemmer, som ikke har egenskab af formand. Det følger heraf, at de udvælgelseskomitéer, der som i det foreliggende tilfælde består af mindst fem medlemmer, formanden inklusive, falder ind under anvendelsesområdet for ovennævnte bestemmelse.

38 Det skal for det andet undersøges, om udvælgelseskomitéen iagttog reglen i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, nemlig at denne skal bestå af »mindst to medlemmer af hvert køn«, hvilket indebærer, at det først må fastslås, om iagttagelsen af reglen må ske ved oprettelsen af udvælgelseskomitéen, som det

fremgår af de lister, der er offentliggjort af den eller de institutioner, der afholder udvælgelsesprøven, eller under den faktiske afholdelse af prøverne, og dernæst om der alene skal tages hensyn til de ordinære medlemmer af udvælgelseskomitéen eller ligeledes til suppleanterne.

39 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt iagttagelsen af reglen i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten må ske ved bekendtgørelsen af listen over medlemmer af komitéen, eller i forbindelse med afholdelsen af de mundtlige prøver, er Personaleretten af den opfattelse, at de ovennævnte bestemmelser skal fortolkes således, at de omhandler de medlemmer af komitéen, som er anført på den bekendtgjorte liste. Hvis den ovennævnte regel skulle iagttages i forbindelse med afholdelsen af prøverne, ville det medføre betydelige praktiske vanskeligheder for den administration, som har ansvaret for udvælgelsesprøven, henset til at en modsat fortolkning ville indebære en for tung byrde for administrationen på personaleområdet, idet medlemmerne af komitéen i medfør af artikel 3, stk. 2, i samme bilag III til vedtægten ligeledes skal bestå såvel af medlemmer, der udpeges af ansættelsesmyndigheden og medlemmer, der udpeges af personaleudvalgene.

40 Hvad angår spørgsmålet, om der ved efterprøvelse af, om artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten er iagttaget, kun skal tages hensyn til de ordinære medlemmer af udvælgelseskomitéen eller ligeledes til suppleanterne, bemærkes indledningsvis, at det følger af retspraksis, at en administration, der nedsætter en udvælgelseskomité, lovligt, selv om denne mulighed ikke er udtrykkeligt angivet i vedtægten, kan udpege ikke alene ordinære medlemmer, men ligeledes suppleanter. Hensynet bag udnævnelsen af suppleanter i en udvælgelseskomité er nemlig at gøre det muligt at substituere ordinære medlemmer i tilfælde af, at disse er forhindret, med henblik på at udvælgelseskomitéen kan udføre sit arbejde inden for en rimelig frist, samtidig med at der opretholdes en stabil sammensætning under samtlige mundtlige prøver (Rettens i Første Instans' dom af 12.3.2008, sag T-100/04, Giannini mod Kommissionen, Sml. Pers., I-A-2, s. 9 og II-A-2, s. 37, præmis 207).

41 Ved vurderingen af om reglen i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten er overholdt, skal der principielt alene tages hensyn til de ordinære medlemmer af udvælgelseskomitéen, idet det er dem, der normalt skal forestå afholdelsen af prøvelserne.

42 Såfremt artikel 3, stk. 5, i bilag III skal fortolkes således, at der skal tages hensyn til alle medlemmer af udvælgelseskomitéen, hvad enten de er ordinære medlemmer eller suppleanter, vil en sådan fortolkning medføre, at bestemmelsens rækkevidde indskrænkes. Kravet om, at en udvælgelseskomité, der består af mere end fire medlemmer, skal være repræsenteret af mindst to medlemmer af hvert køn, blev fastsat af lovgiver for at sammensætningen af udvælgelseskomitéer sker efter en ligelig fordeling af de to køn. Et sådant formål opnås ikke, hvis det i en udvælgelseskomité på mindst 8 medlemmer, suppleanter inklusive, er tilstrækkeligt, at et af kønnene kun er repræsenteret af to suppleanter.

43 Det følger heraf, at en udvælgelseskomité, der ved bekendtgørelsen af listen over dens medlemmer består af mere end fire ordinære medlemmer, kun kan anses for at opfylde kravene i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, såfremt der blandt de ordinære medlemmer er repræsenteret mindst to medlemmer af hvert køn.

44 Et krav om, at der alene skal tages hensyn til de ordinære medlemmer af udvælgelseskomiteen på tidspunktet for bekendtgørelsen af listen over medlemmer, kan imidlertid være velbegrundet i det særlige tilfælde, hvor sammensætningen af udvælgelseskomitéen på trods af en nedsættelse af en udvælgelseskomité, som ikke på dette stadium opfylder reglen i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten som fortolket i den forudgående præmis, i forbindelse med den faktiske afholdelse af prøverne ikke desto mindre er i overensstemmelse med denne regel. I et sådant tilfælde er det formål, der forfølges med artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, dvs. at sørge for, at præstationerne fra ansøgere til en udvælgelsesprøve bedømmes af en udvælgelseskomité, som er sikret en ligelig repræsentation af kvinder og mænd, fuldt ud opnået.

45 I det foreliggende tilfælde er det, selv om EPSO i en skrivelse af 23. august 2006 opfordrede institutionerne samt personaleudvalgene til at foreslå navne på de personer, der kunne udgøre udvælgelseskomitéen, og navnlig erindrede dem om, at en udvælgelseskomité på mere end fire medlemmer nødvendigvis må omfatte to personer af hvert køn, gennem sagens dokumenter godtgjort, at EPSO kort før afholdelsen af de mundtlige prøver på sin hjemmeside offentliggjorde listen over medlemmerne – ordinære medlemmer og suppleanter – af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/56/06, hvoraf det fremgår, at udvælgelseskomitéen omfattede en ordinær formand af hankøn og fire ordinære medlemmer, ligeledes af hankøn, men ingen personer af hunkøn, hvilket er i strid med artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten.

46 Det er korrekt, at der på den af EPSO offentliggjorte liste ligeledes var angivet en formand og en suppleant af hunkøn og navnlig, at denne suppleant var til stede under sagsøgerens mundtlige prøve.

47 En sådan omstændighed kan imidlertid ikke godtgøre, at udvælgelseskomitéen opfyldte kravene i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten, idet det hverken er bevist eller påstået, at suppleantformanden af hunkøn ud over suppleanten af hunkøn rent faktisk er en del af den faste sammensætning af komitéen, der under afholdelsen af de mundtlige prøver undersøgte ansøgernes egnethed.

48 Det må således konkluderes, at sammensætningen af udvælgelseskomitéen i det foreliggende tilfælde ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, i bilag III til vedtægten.

49 For så vidt som det ikke er godtgjort, at den omtvistede afgørelse ville have haft det samme indhold, såfremt den pågældende mangel ikke havde foreligget, følger det heraf, at den omtvistede afgørelse må annulleres, uden at det er fornødent at behandle stævningens øvrige anbringender.

B – *Påstandene om, at Retten tilpligtes at pålægge EPSO at træffe en ny afgørelse, der træder i stedet for afgørelsen af 19. november 2007*

50 Ifølge fast retspraksis tilkommer det ikke Unionens retsinstanser at pålægge administrationen påbud inden for rammerne af den retlige kontrol, der bygger på vedtægtens artikel 91 (Retten i Første Instans' dom af 2.3.2004, sag T-14/03, Sml. Pers. I-A, s. 43, og II, s. 167, præmis 63). De ovennævnte påstande må følgelig afvises fra realitetsbehandling.

C – *Erstatningspåstanden*

Parternes argumenter

51 Sagsøgeren har nedlagt påstand om erstatning for såvel den økonomiske som den ikke-økonomiske skade, han hævder at have lidt som følge af den omtvistede afgørelse. Han har præciseret, at den økonomiske skade består i forskellen mellem den aflønning, der tilkommer en tjenestemand i lønklasse AD 5, løntrin 2, og den løn, han aktuelt oppebærer, samt i fratagelse af Den Europæiske Unions sociale sikring og pension.

52 Kommissionen har nedlagt påstand om frifindelse for de ovennævnte påstande.

Rettens bemærkninger

53 Det følger af fast retspraksis, at det er en forudsætning for, at Fællesskabet kan ifalde ansvar, at en række betingelser er opfyldt vedrørende retsstridigheden af den adfærd, som den omhandlede institution hævdes at have udvist, og eksistensen af en skade samt årsagsforbindelsen mellem den

pågældende institutions adfærd og den påberåbte skade (jf. Domstolens dom af 1.6.1994, sag C-136/92 P, Kommissionen mod Brazelli Lualdi m.fl., Sml. I, s. 1981, præmis 42, og af 21.2.2008, sag C-348/06 P, Kommissionen mod Girardot, Sml. I, s. 833, præmis 52). Disse tre betingelser er kumulative. Fraværet af én af dem er tilstrækkeligt, til at erstatningspåstandene skal forkastes.

54 Hvad angår årsagsforbindelsen påhviler det principielt sagsøgeren at bevise, at der er direkte årsagsforbindelse mellem den af institutionen begåede fejl og den påberåbte skade (Retten i Første Instans' dom af 28.9.1999, sag T-140/97, Hautem mod BEI, Sml. Pers. I-A, s. 171 og II, s. 897, præmis 85).

55 Den grad af sikkerhed for, at der består en årsagssammenhæng, som kræves i henhold til retspraksis, er imidlertid opfyldt, når en fællesskabsinstitutions retsstridige adfærd med sikkerhed har betydet, at en person er blevet frataget - ikke nødvendigvis en ansættelse, hvilket den pågældende aldrig ville kunne bevise at have haft ret til - men en reel chance for at blive ansat som tjenestemand eller midlertidigt ansat, med den følge, at den pågældende har lidt et økonomisk tab i form af tabt arbejdsfortjeneste (Retten i Første Instans' dom af 5.10.2004, sag T-45/01, Sanders mod Kommissionen, Sml. II, s. 3315, præmis 150, Rettens dom af 22.10.2008, sag F-46/07, Tzirani mod Kommisisonen, Sml. Pers. I-A-1, s. 323 og II-A-1, s. 1773, præmis 218).

56 Hvad angår den økonomiske skade har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for det økonomiske tab, der er en følge dels af tabt arbejdsfortjeneste, i det foreliggende tilfælde forskellen mellem den aflønning, der tilkommer en tjenestemand i lønklasse AD 5, løntrin 2, og det vederlag, der aktuelt oppebæres, og dels af fratagelsen af den sociale sikring og pension, der er knyttet til en tjenestemandsstatus. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ikke godtgjort, at sagsøgeren, såfremt sammensætningen af udvælgelseskomitéen ikke havde været retsstridig, ville være blevet ansat som tjenestemand eller i det mindste havde en reel chance for at blive ansat. Eftersom betingelsen om årsagsforbindelse mellem den af institutionen begåede fejl og den påberåbte skade ikke er opfyldt, kan påstandene om erstatning for den økonomiske skade derfor kun forkastes. Det påhviler under alle omstændigheder den administration, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, at gennemføre de til nærværende annullationsdoms opfyldelse nødvendige foranstaltninger og særligt under overholdelse af principperne i de fællesskabsbestemmelser, der finder anvendelse, at vedtage en retsakt, der er egnet til på rimelig måde at kompensere for den ulempe, der for sagsøgeren var en følge af den annullerede afgørelse (jf. i denne retning Retten i Første Instans' dom af 15.9.2005, sag T-132/03, Casini mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 253 og II, s. 1169, præmis 98).

57 Hvad angår den ikke-økonomiske skade bemærkes, at sagsøgeren ikke har godtgjort at have lidt en ikke-økonomisk skade, der kan udskilles fra det retsstridige forhold, der ligger til grund for annullationen af den omtvistede afgørelse, og som ikke fuldt ud kan afhjælpes gennem denne annullation (jf. i denne retning Retten i Første Instans' dom af 19.11.2008, sag T-49/08 P, Michail mod Kommissionen, Sml. Pers. I-B-1, s. 121 og II-B-1, s.739, præmis 88).

58 Det følger heraf, at erstatningspåstandene skal forkastes.

Sagens omkostninger

59 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 1, pålægges det – medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne i reglementets andet afsnit, kapitel 8 – den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til samme artikels stk. 2, kan Retten, såfremt dette findes rimeligt, træffe bestemmelse om, at den tabende part kun pålægges at betale en del af sagens omkostninger eller slet ikke pålægges at betale sagsomkostninger.

60 Det følger af denne doms præmisser, at Kommissionen har tabt sagen. Sagsøgeren har endvidere udtrykkeligt nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. De foreliggende omstændigheder kan ikke begrunde anvendelsen af procesreglementets artikel 87, stk. 2, hvorfor Kommissionen pålægges at betale sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

PERSONALERETTEN (Første Afdeling):

1) Afgørelsen af 23. januar 2008, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AD/56/06 afviste Gábor Barthas anmodning om, at komitéens afgørelse om at afslå hans ansøgning, tages op til fornyet overvejelse, annulleres.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Gervasoni Kreppel Tagaras

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. november 2010.

W. Hakenberg
Justitssekretær

S. Gervasoni
Afdelingsformand